Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 947 van 11 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 september 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VANDECASTEELE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas
U, J.T. (…), verklaarde over de Marokkaanse nationaliteit te beschikken en te zijn geboren op (…) 1993 in Sidi Othman te Casablanca. U verbleef hier samen met uw ouders tot 2006/2007, waarna uw ouders Marokko verlieten naar België, waar zij sindsdien verblijven. U verbleef nog tot 2015/2016 afwisselend bij uw zussen in Marokko. U ging tot de vijfde klas naar de middelbare school. Nadien stopte u met school en werkte u af en aan als handelaar op de markt alsook in de bouw.
Ergens in 2014/2015 leerde u op school in Casablanca een meisje kennen, genaamd Mariam K. (…). Twee maanden nadat u haar leerde kennen ging u met haar een relatie aan. U was van plan om met haar te trouwen, maar had hier nog geen concrete stappen in ondernomen. Voordat jullie trouwplannen concreet werden, hadden jullie seks met elkaar. Hoewel haar hele familie op de hoogte was dat jullie een relatie hadden, wist niemand dat jullie ook een seksuele relatie hadden.

Omdat uw ouders al lange tijd in België verbleven, besloot u Marokko verlaten naar België te komen. U reisde naar Tanger naar Europa. U verliet Marokko ergens in het jaar 2016 of 2017 illegaal richting Spanje en vervolgens richting België, waar u bij uw familie verbleef zonder identiteits- of verblijfsdocumenten. Na een tijd in België vroeg u een Marokkaans paspoort en identiteitskaart aan bij het Marokkaanse consulaat in België, u vroeg er tevens een nieuwe identiteitskaart aan. Eens in België ontving u via vrienden in Marokko de boodschap dat de broers van Mariam in Marokko u zochten en bedreigden.
Tussen 2020 en 2021 kwam u verschillende keren in aanraking met de politie, voornamelijk omwille van diefstallen en aanhoudingen met betrekking tot uw illegaal verblijf. Op 29 april 2026 werd u opgepakt en overgebracht naar het gesloten centrum 127bis. De Marokkaanse consul vaardigde op 18 mei 2026 een laissez-passer voor u uit.
U werd op 19 mei overgeplaatst naar het gesloten centrum te Vottem in afwachting van uw repatriëring naar Marokko, die werd voorzien op 21 mei 2026. U weigerde te vertrekken en besloot op 22 mei 2026 een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Belgische asielinstanties.
U bent in België samen met een nieuwe Belgische partner L.F. (…), u bent met haar verloofd. U ondernam voor uw arrestatie de nodige stappen om met haar te trouwen. U verklaart ondertussen in België geïntegreerd te zijn en te werken. Bijgevolg zou uw mentaliteit veranderd zijn in vergelijking met voordien in Marokko. Gezien u ondertussen bent aangepast aan een leven in België wil u hier blijven.
Op 24 juni 2026 vond uw persoonlijk onderhoud via VCI verbinding plaats. Op 30 juni 2026 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting. Met het arrest nummer 350549 van 16 juli 2026 werd de beslissing van het CGVS vernietigd, gezien het gehoor via VCI verbinding als onwettig werd beschouwd. Op 17 augustus 2026 werd u opnieuw gehoord ter plaatste in het opvangcentrum te Vottem.
Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw Marokkaanse identiteitskaart (kopie), een attest van inschrijving bij een huisarts in België (kopie), een attest dat u ongehuwd bent via het Marokkaans consulaat (kopie), een attest van uw nationaliteit via het Marokkaans consulaat (kopie), de gezinssamenstelling van uw zus, de gezinssamenstelling van uw ouders, de identiteitskaart van uw verloofd (kopie), een volmacht voor uw verloofde (kopie), de identiteitskaart van uw vader en uw moeder (kopieën). In het administratief dossier bevindt zich een kopie van uw Marokkaans paspoort bekomen via het Marokkaans consulaat in Luik.
B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.
U verklaart bij de start van het persoonlijk onderhoud dat het mentaal gezien niet goed met u gaat sinds uw vasthouding. U verklaart nog geen dokter of psycholoog te hebben kunnen zien sinds uw verblijf in het centrum. U verklaart dat er los van de vasthouding geen elementen zijn die maken dat u zich niet zo goed voelt. U verklaart tevens in staat te zijn het onderhoud te doen (CGVS, p. 4-5). Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u bovendien niet aan dat er elementen waren die uw deelname aan de procedure bemoeilijkten (zie DVZ vragenlijst bijzondere procedure noden dd. 3/06/2026). Verder kan opgemerkt worden dat het persoonlijk onderhoud zonder bijzondere problemen verliep en dat u in staat bleek om op de gestelde vragen te antwoorden.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Bij KB van 3 december 2025 werd Marokko vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.
Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt.
Dient vooreerst te worden aangestipt dat u tijdens uw herhaaldelijke aanvaringen bij de Belgische politiediensten geen enkele keer uw nood aan internationale bescherming kenbaar maakte (zie verslagen politieverhoren in administratief dossier). Zo wordt erop gewezen dat u reeds sinds 2016 of 2017 in België verbleef (CGVS, p. 10). U verliet Marokko toen omdat uw ouders reeds in België verbleven (CGVS, p. 7). Sinds uw verblijf in België werd u echter meerdere keren gehoord door de Belgische politiediensten. U verklaarde telkenmale louter dat u familie heeft in België, bij wie u verblijft (zie verschillende administratieve rapporten illegaal verblijf in administratief dossier, steeds punt 7). Op geen enkel moment koos u ervoor uw beweerde vrees kenbaar te maken. De vaststelling dat u hier al negen jaar verblijft, in deze periode meerdere kansen had om uw vrees in Marokko kenbaar te maken, maar telkens met geen woord repte over uw vrees, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas een eerste maal.
U verklaart niet naar Marokko te kunnen terugkeren omwille van bedreigingen die u kreeg van de broers van Mariam K. (…), de vrouw met wie u in Marokko een relatie had.

Vooreerst zijn uw verklaringen over de start van jullie relatie tegenstrijdig. U beweert dat u Mariam in 2014 of 2015 leerde kennen en dat jullie sinds een jaar voor uw vertrek, in 2015 - 2016 een relatie hadden. U was gedurende vijf of zes maanden in een relatie met haar (CGVS, p. 13). Tegelijk verklaarde u dat u één of twee maanden nadat u Mariam op school leerde kennen, een relatie met haar begon (CGVS, p. 15). Op de DVZ verklaarde u eerder dat u Mariam had leren kennen ergens in 2013 (zie verklaringen DVZ, vraag 3.5). Verder zijn uw verklaringen over uw relatie aangaande Mariam weinig doorleefd te noemen. Immers ondanks dat u gevraagd werd te vertellen hoe u haar leerde kennen, komt u niet verder dan te zeggen: "Via het school". Gevraagd om in detail te vertellen over Mariam verklaart u: " Het was een goede relatie haar broers wisten dat ik met haar was." (CGVS, p. 13), hetgeen zeer vage antwoorden te noemen zijn. Gevraagd of u in detail kan vertellen over jullie relatie, verklaart u opnieuw: "het was een normale relatie, zoals voor iedereen". Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over uw partner, haar interesses en dergelijke, blijft u wederom vaag: " Eerst waren we vrienden ik weet niet hoe het uitgemond is we lachten samen gingen op stap en spraken af het was gewoon een normale relatie." (CGVS, p. 15). U weet niet meer wat jullie deden op jullie eerste afspraakje, maar u herinnert zicht wel nog dat jullie soms naar de zee gingen samen. Verder zouden jullie nooit buiten Casablanca geweest zijn (CGVS, p. 16).

U verklaart dat u van plan was om met Mariam te trouwen, maar dat u hier nog geen concrete stappen in had genomen (CGVS, p. 17). Nochtans bent u zonder uw partner of haar familie in te lichten vertrokken uit Marokko, maar omdat u in dezelfde wijk woonde hebt u verder fysiek weinig afstand genomen omdat u schrik had voor de reacties (CGVS, p. 17). Hoewel u dit niet zou hebben verteld, hebt u wel de laatste weken voor uw vertrek minder contact opgenomen, waardoor Mariam uw vertrek al een beetje voelde aankomen (CGVS, p. 14). Desondanks zijn er deze laatste weken in Marokko geen problemen geweest met Mariam of haar broers (CGVS, p. 13). Bovendien lijkt u bijzonder weinig interesse te hebben in de situatie van Mariam. Zo blijkt dat u na uw vertrek geen contact meer hebt gehad en dat u de situatie bijgevolg hebt afgesloten (CGVS, p. 15). U verklaarde niet echt te weten hoe het verder met Mariam is vergaan. Zo zou het kunnen dat ze ondertussen getrouwd is, of zou u dat althans gehoord hebben via vrienden in Marokko (CGVS, p. 14). Uw beweringen aangaande uw relatie met Mariam zijn aldus ontoereikend, zodanig dat er weinig geloof aan gehecht kan worden.

Wat er ook van zij, zelfs indien er enig geloof zou kunnen worden gehecht aan uw relatie met Mariam, overtuigen uw beweringen aangaande de zogezegde problemen die u ondervond met haar familie niet. Pas na aankomst in België zou u gecontacteerd zijn geweest door de broers van Mariam, die u bedreigden (CGVS, p. 13). Ze zouden u vlak na uw aankomst in België voor het eerst hebben gecontacteerd via enkele vrienden (CGVS, p. 13; p. 15). U hebt echter geen enkel idee hoe vaak u door hen bedreigd werd (CGVS, p. 17) en u blijft verder aanzienlijk vaag over de precieze aard van deze bedreigingen (CGVS, p. 13-14), waardoor er verder weinig geloof aan kan worden gehecht. Wat er ook van zij ook deze door u ingeroepen problemen in verband met de broers van Mariam zijn louter van interpersoonlijke (tussen privépersonen) en eventueel gemeenrechtelijke aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag.

Dit alles nog terzijde geschoven, wijst het CGVS erop dat u, in het hypothetische geval dat u in de toekomst ooit dergelijke problemen zou krijgen, zich kan wenden tot de Marokkaanse autoriteiten voor (nationale) bescherming. Voorts blijkt nergens uit uw verklaringen dat u ten aanzien van uw autoriteiten een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren en verduidelijkt u geenszins waarom u dus niet bij de autoriteiten van uw land terecht zou kunnen (CGVS, p. 20).

Verder zouden uw moeder, vader en twee van uw zussen in België verblijven en zou u in het bijzonder aan deze familieleden gehecht zijn, waardoor u hier samen met hen wil verblijven (CGVS, p. 3, p. 11). Daarenboven hebt u in België een verloofde, met wie u binnenkort plant te trouwen (CGVS, p. 9). In geval van terugkeer zou u bovendien geen plek meer hebben in Marokko om te verblijven (CGVS, p.11). Deze motieven zijn van louter socio-economisch en familiale aard. Dergelijke motieven ressorteren evenwel niet onder de Conventie van Genève en kunnen ook geen ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, b) Vw. uitmaken. U bent overigens een jonge, gezonde, geschoolde man, u spreekt vlot Arabisch en spreekt ook Frans (CGVS, p. 4). Bovendien heeft u in Marokko gestudeerd, volgde u er een opleiding in aluminium in Casablanca en u hebt er tevens kunnen werken in deze alsook in andere sectoren (CGVS, p. 7), wat aantoont dat u voldoende zelfstandig bent om op uw eigen benen te staan. Dit blijkt ook uit uw reisweg, die u alleen aflegde (CGVS, p. 9). Verder blijkt dat u perfect in staat was om, ook zonder verblijfspapieren, uzelf aan een job te helpen om uw eigen kosten te kunnen dragen (CGVS, p. 10). Daarnaast verblijven twee van uw zussen nog altijd in Marokko en onderhoudt u nog contact met hen (CGVS, p. 7-8). Uw zelfredzaamheid en uw netwerk in Marokko kan er u dus evenmin van weerhouden terug te keren. Gelet op deze elementen kan niet worden aangenomen dat u bij terugkeer nergens op het Marokkaanse grondgebied werk zou kunnen vinden, of niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien en een woning zou kunnen bekostigen, mits de nodige stappen en met de eventuele hulp van steunorganisaties.

In zoverre u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hebt aangehaald te vrezen zich niet meer aan te kunnen passen aan de levensomstandigheden in Marokko, na uw verblijf van tien jaar in België (CGVS, p. 11), moet worden geconcludeerd dat u hier voordien bij de DVZ nooit gewag van hebt gemaakt (zie DVZ verklaringen CGVS). U beweert dat u ondertussen tien jaar in België woont en bijgevolg volledig bent

ingeburgerd en dat uw mentaliteit in vergelijking met vroeger volledig is veranderd (CGVS, p. 11). U gevraagd uit te leggen wat u concreet bedoelt met die 'veranderde mentaliteit' blijven uw verklaringen bijzonder aan de oppervlakte. U stelt het volgende: "Om te beginnen is de mentaliteit tussen mensen in België en Marokko verschillende er is een andere denkwijze en ook de reglementen en wetten zijn anders". Gevraagd om concreet te vertellen wat er binnen u veranderde verklaarde u dat u Belg geworden bent en bijgevolg niet meer in Marokko zou kunnen leven. U verklaart over de reden waarom het volgende: "Omdat mensen moeilijk zijn hier heb ik mij ingeburgerd en ben ik mensen gewoon geworden in onderhandeling en in omgang." (CGVS, p. 12). Bovendien hebt u in België gewerkt en leerde u waardevolle zaken in België zoals respect en op tijd komen. U stelt dat een nieuwe integratie in Marokko voor u niet onmogelijk is, maar dat het weer een hele tijd zal duren vooraleer u terug aangepast bent als u daar opnieuw moet beginnen (CGVS, p. 12). Ook stelde u in België contact te hebben met vrienden uit Marokko en heeft u contact met uw familie (CGVS, p. 8, p. 13). Uw vrees zich in Marokko niet aan te kunnen passen, kan bijgevolg niet serieus worden genomen en kan niet gekwalificeerd worden als een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade. Het CGVS wijst er verder op dat, voor het verkrijgen van een verblijfsstatuut op de grond van uw situatie hier in België, u zich dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, in casu een aanvraag tot machtiging van verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, een procedure die evenwel (exclusief) onder de bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken valt.
In het licht van al het voorgaande maakt u dan ook geen daadwerkelijke nood aan internationale bescherming aannemelijk. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. U heeft geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond.
De documenten die u voorlegt vermogen niet bovenstaande uiteenzetting in positieve zin om te buigen. Uw Marokkaanse identiteitskaart toont uw identiteit en nationaliteit aan, hetgeen in deze beslissing niet wordt betwist (zie stuk 2 in groene map van administratief dossier). Hetzelfde geldt voor het attest van nationaliteit alsook het attest dat u ongehuwd bent, documenten die u bekwam via het Marokkaans consulaat in België (zie stuk 4 in groene map).
Met het attest van inschrijving bij een huisarts in België toont u aan dat u hier in België naar de huisarts gaat (zie stuk 3 in groene map). Er wordt in dit verslag echter geen melding gemaakt van bijzondere medische problemen.
Met de attesten van gezinssamenstelling van uw zussen in België alsook de identiteitsdocumenten van uw ouders toont u aan dat u familieleden hebt die in België verblijven alsook dat uw vader over de Belgische nationaliteit beschikt (zie stukken 7 tot 9 in groene map). Ook toont u ermee de identiteit van uw familieleden aan. De identiteitskaart van uw verloofde (zie stuk 5 in groene map) toont haar identiteit aan. De volmacht opgemaakt bij de notaris (zie stuk 6 in groene map) toont aan dat zij nu in uw naam bepaalde documenten kan ondertekenen. De documenten van uw partner en familieleden in België zeggen echter niets over uw verklaarde vrees in Marokko.
C. Conclusie
U komt overeenkomstig de hoofdstukken II en III van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor erkenning als vluchteling. Verder komt u overeenkomstig de hoofdstukken II en V van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming.
Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de:
"Schending van Artikel 1.A.2 van het Verdrag van Geneve betreffende de status van vluchtelingen;
Schending van Artikels 48/3 en 48/4, §2, a) en b), 48/6, §1, lid 1 en 48/6, §5, a, b, c, van de Wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
Van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 aangaande de formele motivatie van de bestreden beslissing;
Van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), van 4 november 1950.
Schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, namelijk
• Het beginsel van Redelijkheid en evenredigheid
• Het beginsel van Hoorplicht
• Het beginsel van Zorgvuldigheid van de administratie
• Het beginsel van Afdoende motivering".

Verzoekende partij stelt zich in de redenering van verwerende partij niet te kunnen vinden, wijst op de inhoud van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet en stelt *"Dat er, in casu, manifest sprake is van bovenvermelde vorm van geweld en aantasting van rechten volgens verzoeker waarvan geen afwijking mogelijk is."*

Tevens stelt verzoekende partij:
"Verzoeker werd eveneens de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd al deed hij zwaarwegende gronden gelden om aan te nemen dat hij, in geval van terugkeer, een reëel risico zou lopen op ernstige schade."

Verzoekende partij herhaalt de aangevoerde problemen met haar tante en geeft aan: *"Er zou sprake zijn van ernstige bedreigingen."*

Verzoekende partij wijst voorts op de inhoud van artikel 48/4, § 2 en artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

Vervolgens voert verzoekende partij aan:
"Dat de handelingen van verzoeker niet grondig werden onderzocht. Zijn thuisland verlaten en internationale bescherming in een onbekend land zoeken is geen droom van de gewone mens. Een verder onderzoek zou ook naar het licht kunnen hebben brengen dat er wel een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming.
Deze aanpak maakt het proces van internationale bescherming inhoudsloos en miskent de verplichtingen van objectieve beoordeling van de gronden van het verzoek. Dat de elementen niet grondig werden geanalyseerd Dat er daarnaast bijna uitsluitend rekening werd gehouden met futiele détails uit de verklaringen van verzoeker om hun relaas ongeloofwaardig te verklaren terwijl er geen verdere analyse werd uitgevoerd."

Verzoekende partij herhaalt andermaal de aangevoerde problemen met haar tante en doet gelden:
"De motivering is beperkt tot het feit dat verzoeker niet aannemelijk zou gemaakt hebben dat er een persoonlijke vrees voor vervolging is of er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarmee wordt de verplichting van het CGVS onder art. 48/6, §5, a, b, c, van de Wet van 15 december 1980 niet gerespecteerd."

2.2. Verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van:
"- Artikel 48/4, §2, c) van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen;
- Artikels 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), van 4 november 1950. - Schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, namelijk
Het beginsel van Redelijkheid en evenredigheid
Het beginsel van Hoorplicht
Het beginsel van Zorgvuldigheid van de administratie
Het beginsel van Afdoende motivering".

Verzoekende partij doet in dit kader gelden:
"15. De tegenpartij weigert de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker toe te kennen, oordelend dat de situatie niet zodanig is dat verzoeker een reëel risico zouden lopen op ernstige schade aldaar in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15.12.1980.
17. De huidige toestand dient grondig te worden geanalyseerd ten aanzien van een verzoek tot subsidiaire bescherming. Verzoeker kon uiteraard zelf geen bescherming bij de lokale autoriteiten verzoeken en het bekomen daarvan schijnt nog minder waarschijnlijk in de huidige context.
19. Dat er geen rekening werd gehouden met alle relevante elementen en alle aspecten van de concrete situatie van verzoeker impliceert dat de bestreden beslissing aan de wettelijke voorwaarden onder art. 48/6 van de Vreemdelingenwet niet voldoet, noch aan de wettelijke voorwaarden inzake formele motivatie en aan de beginselen van behoorlijk bestuur."

2.3. In uiterst ondergeschikte orde, vraagt verzoekende partij om de bestreden beslissing te vernietigen. Verzoekende partij voert in dit kader aan:
"Gezien bovenstaande elementen, achten verzoekers dat het CGVS hun asielrelaas niet grondig genoeg onderzocht heeft en dat de argumentatie van de tegenpartij wat betreft de weigering van de erkenning van de vluchtelingenstatus onvoldoende is.
Indien Uw raad dit nodig acht, dient hun dossier teruggestuurd te worden naar het CGVS voor verdere analyse;
Verder achten verzoekers dat het CGVS, wat betreft de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, hun dossier ook duidelijk eenzijdig en niet gronding geanalyseerd heeft.

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS niet alleen artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen maar ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid;
Bijgevolg past het om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS."

2.4. Verzoekende partij vraagt op basis van het voorgaande:
"• In hoofdorde verzoekers als vluchtelingen te erkennen,
• In subsidiaire orde, de subsidiaire bescherming aan verzoekers toe te kennen,
• In meer subsidiaire orde, de bestreden beslissing te vernietigen."

2.5. Verzoekende partij voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partij duidt op generlei wijze hoe de hoorplicht, dat als beginsel van behoorlijk bestuur inhoudt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn of haar persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn of haar belangen aan te tasten zonder dat hem of haar de gelegenheid wordt geboden om zijn of haar standpunt op nuttige wijze te doen kennen en waarbij het volstaat dat de betrokkene de gelegenheid krijgt zijn of haar standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten, hetgeen ook schriftelijk kan gebeuren, door verweerder en bij het nemen van de bestreden beslissing zou zijn geschonden. *In casu* blijkt uit de stukken van het dossier bovendien dat verzoekende partij in de vragenlijst *"bijzondere procedurele noden"* van de DVZ kon aangeven of er in haren hoofde al dan niet bijzondere procedurele noden aanwezig waren, dat verzoekende partij verklaringen kon afleggen bij de DVZ, dat verzoekende partij bij de DVZ door middel van haar verklaringen een vragenlijst kon invullen, dat verzoekende partij de nodige stukken, documenten en informatie kon neerleggen ter adstructie van haar verzoek en dat verzoekende partij, daarin bijgestaan door een advocaat, uitgebreid werd gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Verzoekende partij heeft aldus wel degelijk duidelijk en ruimschoots de mogelijkheid gehad om haar standpunt op een nuttige wijze kenbaar te maken. De aangevoerde schending van de hoorplicht kan dan ook geenszins worden aangenomen.

3.2. Verzoekende partij kan voorts hoegenaamd niet worden gevolgd waar zij het CGVS ervan beticht dat het onderzoek niet-objectief en eenzijdig geschiedde. Verzoekende partij toont namelijk op generlei wijze aan dat haar verzoek om internationale bescherming door verweerder op een partijdige wijze zou zijn behandeld en enkel zou zijn onderzocht in het licht van en met het oogmerk op een afwijzing van dit verzoek. Aldus staaft zij haar nochtans ernstige aantijging niet. Verzoekende partij brengt geen enkel concreet gegeven aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.3. Waar verzoekende partij zich in het onderhavige verzoekschrift beroept op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, dient verder te worden opgemerkt dat *in casu*, gelet op de inwerkingtreding van Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 (Kwalificatieverordening) op 12 juni 2026, toepassing gemaakt moet worden van de overeenstemmende artikelen in deze Kwalificatieverordening.

3.4. De Raad doet in het kader van het onderhavige beroep, gericht tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Verder maakt de toetsing of verzoekende partij in aanmerking komt voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus overeenkomstig de bepalingen zoals opgenomen in de internationale en Europese regelgeving en de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich

tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoekende partij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing en met betrekking tot de vraag of verzoekende partij bijzondere procedurele noden vertoont met recht gemotiveerd wordt:
"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.
U verklaart bij de start van het persoonlijk onderhoud dat het mentaal gezien niet goed met u gaat sinds uw vasthouding. U verklaart nog geen dokter of psycholoog te hebben kunnen zien sinds uw verblijf in het centrum. U verklaart dat er los van de vasthouding geen elementen zijn die maken dat u zich niet zo goed voelt. U verklaart tevens in staat te zijn het onderhoud te doen (CGVS, p. 4-5). Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u bovendien niet aan dat er elementen waren die uw deelname aan de procedure bemoeilijkten (zie DVZ vragenlijst bijzondere procedure noden dd. 3/06/2026). Verder kan opgemerkt worden dat het persoonlijk onderhoud zonder bijzondere problemen verliep en dat u in staat bleek om op de gestelde vragen te antwoorden.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."
Verzoekende partij onderneemt in het onderhavige verzoekschrift niet de minste poging teneinde de voormelde motieven te ontkrachten doch laat deze motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Aldus toont verzoekende partij niet concreet aan en maakt zij niet hard dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe steunmaatregelen van invloed hadden kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.7. Verzoekende partij betwist de bestreden beslissing verder niet waar terecht gemotiveerd wordt:
"Bij KB van 3 december 2025 werd Marokko vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek."

In dit kader kan nog worden opgemerkt dat Marokko intussen eveneens werd aangewezen als veilig land van herkomst op de Europese lijst van veilige landen van herkomst, dewelke in bijlage bij verordening 2026/464 van het Europees Parlement en de Raad van 24 februari 2026 is opgenomen.

3.8. Verzoekende partij stelt om een aantal redenen niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst.

Zowel de ernst als de geloofwaardigheid van de zelfverklaarde problemen, vrees en nood aan internationale bescherming van verzoekende partij worden vooreerst echter op fundamentele wijze ondermijnd door de houding en de gedragingen van verzoekende partij. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:
"Dient vooreerst te worden aangestipt dat u tijdens uw herhaaldelijke aanvaringen bij de Belgische politiediensten geen enkele keer uw nood aan internationale bescherming kenbaar maakte (zie verslagen politieverhoren in administratief dossier). Zo wordt erop gewezen dat u reeds sinds 2016 of 2017 in België verbleef (CGVS, p. 10). U verliet Marokko toen omdat uw ouders reeds in België verbleven (CGVS, p. 7). Sinds uw verblijf in België werd u echter meerdere keren gehoord door de Belgische politiediensten. U verklaarde telkenmale louter dat u familie heeft in België, bij wie u verblijft (zie verschillende administratieve rapporten illegaal verblijf in administratief dossier, steeds punt 7). Op geen enkel moment koos u ervoor uw beweerde vrees kenbaar te maken. De vaststelling dat u hier al negen jaar verblijft, in deze periode meerdere kansen had om uw vrees in Marokko kenbaar te maken, maar telkens met geen woord repte over uw vrees, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas een eerste maal."

Verzoekende partij onderneemt in het onderhavige verzoekschrift niet de minste poging teneinde de voormelde motieven te weerleggen of te betwisten doch laat deze motieven volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Verder wordt in de bestreden beslissing omtrent de problemen en vrees die verzoekende partij eerder aanvoerde blijkens de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"U verklaart niet naar Marokko te kunnen terugkeren omwille van bedreigingen die u kreeg van de broers van Mariam K. (…), de vrouw met wie u in Marokko een relatie had.

Vooreerst zijn uw verklaringen over de start van jullie relatie tegenstrijdig. U beweert dat u Mariam in 2014 of 2015 leerde kennen en dat jullie sinds een jaar voor uw vertrek, in 2015 - 2016 een relatie hadden. U was gedurende vijf of zes maanden in een relatie met haar (CGVS, p. 13). Tegelijk verklaarde u dat u één of twee maanden nadat u Mariam op school leerde kennen, een relatie met haar begon (CGVS, p. 15). Op de DVZ verklaarde u eerder dat u Mariam had leren kennen ergens in 2013 (zie verklaringen DVZ, vraag 3.5). Verder zijn uw verklaringen over uw relatie aangaande Mariam weinig doorleefd te noemen. Immers ondanks dat u gevraagd werd te vertellen hoe u haar leerde kennen, komt u niet verder dan te zeggen: "Via het school". Gevraagd om in detail te vertellen over Mariam verklaart u: "Het was een goede relatie haar broers wisten dat ik met haar was." (CGVS, p. 13), hetgeen zeer vage antwoorden te noemen zijn. Gevraagd of u in detail kan vertellen over jullie relatie, verklaart u opnieuw: "het was een normale relatie, zoals voor iedereen". Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over uw partner, haar interesses en dergelijke, blijft u wederom vaag: " Eerst waren we vrienden ik weet niet hoe het uitgemond is we lachten samen gingen op stap en spraken af het was gewoon een normale relatie." (CGVS, p. 15). U weet niet meer wat jullie deden op jullie eerste afspraakje, maar u herinnert zicht wel nog dat jullie soms naar de zee gingen samen. Verder zouden jullie nooit buiten Casablanca geweest zijn (CGVS, p. 16).

U verklaart dat u van plan was om met Mariam te trouwen, maar dat u hier nog geen concrete stappen in had genomen (CGVS, p. 17). Nochtans bent u zonder uw partner of haar familie in te lichten vertrokken uit Marokko, maar omdat u in dezelfde wijk woonde hebt u verder fysiek weinig afstand genomen omdat u schrik had voor de reacties (CGVS, p. 17). Hoewel u dit niet zou hebben verteld, hebt u wel de laatste weken voor uw vertrek minder contact opgenomen, waardoor Mariam uw vertrek al een beetje voelde aankomen (CGVS, p. 14). Desondanks zijn er deze laatste weken in Marokko geen problemen geweest met Mariam of haar broers (CGVS, p. 13). Bovendien lijkt u bijzonder weinig interesse te hebben in de situatie van Mariam. Zo blijkt dat u na uw vertrek geen contact meer hebt gehad en dat u de situatie bijgevolg hebt afgesloten (CGVS, p. 15). U verklaarde niet echt te weten hoe het verder met Mariam is vergaan. Zo zou het kunnen dat ze ondertussen getrouwd is, of zou u dat althans gehoord hebben via vrienden in Marokko (CGVS, p. 14). Uw beweringen aangaande uw relatie met Mariam zijn aldus ontoereikend, zodanig dat er weinig geloof aan gehecht kan worden.

Wat er ook van zij, zelfs indien er enig geloof zou kunnen worden gehecht aan uw relatie met Mariam, overtuigen uw beweringen aangaande de zogezegde problemen die u ondervond met haar familie niet. Pas na aankomst in België zou u gecontacteerd zijn geweest door de broers van Mariam, die u bedreigden (CGVS, p. 13). Ze zouden u vlak na uw aankomst in België voor het eerst hebben gecontacteerd via enkele vrienden (CGVS, p. 13; p. 15). U hebt echter geen enkel idee hoe vaak u door hen bedreigd werd (CGVS, p. 17) en u blijft verder aanzienlijk vaag over de precieze aard van deze bedreigingen (CGVS, p. 13-14), waardoor er verder weinig geloof aan kan worden gehecht.

(…)

Verder zouden uw moeder, vader en twee van uw zussen in België verblijven en zou u in het bijzonder aan deze familieleden gehecht zijn, waardoor u hier samen met hen wil verblijven (CGVS, p. 3, p. 11). Daarenboven hebt u in België een verloofde, met wie u binnenkort plant te trouwen (CGVS, p. 9). In geval van terugkeer zou u bovendien geen plek meer hebben in Marokko om te verblijven (CGVS, p.11). Deze motieven zijn van louter socio-economisch en familiale aard. Dergelijke motieven ressorteren evenwel niet onder de Conventie van Genève en kunnen ook geen ernstige schade (…) uitmaken. U bent overigens een jonge, gezonde, geschoolde man, u spreekt vlot Arabisch en spreekt ook Frans (CGVS, p. 4). Bovendien heeft u in Marokko gestudeerd, volgde u er een opleiding in aluminium in Casablanca en u hebt er tevens kunnen werken in deze alsook in andere sectoren (CGVS, p. 7), wat aantoont dat u voldoende zelfstandig bent om op uw eigen benen te staan. Dit blijkt ook uit uw reisweg, die u alleen aflegde (CGVS, p. 9). Verder blijkt dat u perfect in staat was om, ook zonder verblijfspapieren, uzelf aan een job te helpen om uw eigen kosten te kunnen dragen (CGVS, p. 10). Daarnaast verblijven twee van uw zussen nog altijd in Marokko en onderhoudt u nog contact met hen (CGVS, p. 7-8). Uw zelfredzaamheid en uw netwerk in Marokko kan er u dus evenmin van weerhouden terug te keren. Gelet op deze elementen kan niet worden aangenomen dat u bij terugkeer nergens op het Marokkaanse grondgebied werk zou kunnen vinden, of niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien en een woning zou kunnen bekostigen, mits de nodige stappen en met de eventuele hulp van steunorganisaties.

In zoverre u (…) hebt aangehaald te vrezen zich niet meer aan te kunnen passen aan de levensomstandigheden in Marokko, na uw verblijf van tien jaar in België (CGVS, p. 11), moet worden geconcludeerd dat u hier voordien bij de DVZ nooit gewag van hebt gemaakt (zie DVZ verklaringen CGVS).

U beweert dat u ondertussen tien jaar in België woont en bijgevolg volledig bent ingeburgerd en dat uw mentaliteit in vergelijking met vroeger volledig is veranderd (CGVS, p. 11). U gevraagd uit te leggen wat u concreet bedoelt met die 'veranderde mentaliteit' blijven uw verklaringen bijzonder aan de oppervlakte. U stelt het volgende: "Om te beginnen is de mentaliteit tussen mensen in België en Marokko verschillende er is een andere denkwijze en ook de reglementen en wetten zijn anders". Gevraagd om concreet te vertellen wat er binnen u veranderde verklaarde u dat u Belg geworden bent en bijgevolg niet meer in Marokko zou kunnen leven. U verklaart over de reden waarom het volgende: "Omdat mensen moeilijk zijn hier heb ik mij ingeburgerd en ben ik mensen gewoon geworden in onderhandeling en in omgang." (CGVS, p. 12). Bovendien hebt u in België gewerkt en leerde u waardevolle zaken in België zoals respect en op tijd komen. U stelt dat een nieuwe integratie in Marokko voor u niet onmogelijk is, maar dat het weer een hele tijd zal duren vooraleer u terug aangepast bent als u daar opnieuw moet beginnen (CGVS, p. 12). Ook stelde u in België contact te hebben met vrienden uit Marokko en heeft u contact met uw familie (CGVS, p. 8, p. 13). Uw vrees zich in Marokko niet aan te kunnen passen, kan bijgevolg niet serieus worden genomen en kan niet gekwalificeerd worden als een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade. Het CGVS wijst er verder op dat, voor het verkrijgen van een verblijfsstatuut op de grond van uw situatie hier in België, u zich dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure (…)."
Verzoekende partij slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zij vergenoegt zich er immers toe boudweg en op eenvoudige, algemene, niet-gestaafde, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze aan te geven dat *"verder onderzoek zou ook naar het licht kunnen hebben brengen dat er wel een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming"*, dat *"de elementen niet grondig werden geanalyseerd"* en dat er *"bijna uitsluitend rekening werd gehouden met futiele détails uit de verklaringen van verzoeker om hun relaas ongeloofwaardig te verklaren terwijl er geen verdere analyse werd uitgevoerd"*. Hiermee doet verzoekende partij op generlei afbreuk aan de veelheid aan voormelde, concrete, pertinente en terechte vaststellingen. Bijgevolg blijven de voormelde motieven onverminderd overeind.

In zoverre verzoekende partij daarnaast nog aanhaalt dat zij zou hebben verklaard dat haar moeder in Marokko reeds lange tijd problemen had met één van haar tantes, dat deze tante om een onbekende reden jaloers zou zijn geweest op haar moeder en dat deze tante daardoor voortdurend voor problemen zou hebben gezorgd, dient te worden vastgesteld dat aan deze voorgehouden problemen en een eventuele hieruit voortgesproten vrees voor vervolging in hoofde van verzoekende partij niet het minste geloof kan worden gehecht. Verzoekende partij vermeldde deze problemen immers nergens in de vragenlijst. Bovendien ontkende zij aldaar uitdrukkelijk dat zij, benevens de problemen die in deze vragenlijst wel worden vermeld, nog andere problemen zou hebben gekend met haar autoriteiten of medeburgers. Ook tijdens het persoonlijk onderhoud op 12 augustus 2026 bij verweerder maakte verzoekende partij nergens enige melding van de beweerde problemen met en vrees ten aanzien van haar tante. Nochtans werd aldaar veelvuldig aan haar gevraagd of er nog andere redenen waren waarom zij niet kon terugkeren naar haar land van herkomst (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.11-12). Zo verzoekende partij werkelijk problemen kende met en een vrees voor vervolging diende te koesteren ten aanzien van haar tante, kon worden verwacht dat zij dit zowel bij de DVZ, bij het invullen van haar vragenlijst, als tijdens het voormelde persoonlijk onderhoud bij het CGVS zou hebben vermeld. Dat zij naliet zulks te doen, laat niet toe om aan deze problemen en vrees nog enig geloof te hechten. Het voorgaande klemt nog des te meer daar verzoekende partij omtrent deze vermeende problemen en vrees uiterst vaag blijft en niet de minste verdere duiding verstrekt. Het enige dat verzoekende partij hierover aangeeft, is namelijk dat haar tante *"Volgens hem"* en omwille van *"een voor hem onbekende reden"* jaloers zou zijn geweest op haar moeder en daarom *"voortdurend voor familiale conflicten"* en *"ruzies tussen betrokkene en zijn broer"* zou hebben gezorgd. Verzoekende partij kan met het uiten van dermate vage en algemene beweringen bezwaarlijk volstaan om in haren hoofde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Waar verzoekende partij daarnaast nog wijst op *"de huidige toestand"* en *"de huidige context"* in haar land van herkomst, dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij inzake de situatie in haar land van herkomst niet het minste begin van informatie bijbrengt en bijgevolg op generlei wijze aantoont dat de situatie in haar land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 15, punt c) van de Kwalificatieverordening.

De door verzoekende partij neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partij overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoekende partij geen substantiële redenen opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

ten aanzien van verzoekende partij met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van haar verzoek om internationale bescherming en dienen zowel de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 3, punt 1) van de Kwalificatieverordening als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 3, punt 2) van de Kwalificatieverordening aan verzoekende partij te worden ontzegd.

3.10. Verzoekende partij toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook de schending van deze beginselen door verzoekende partij niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken op elf september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT